

SURT CADA TRES SETMANES

SUBSCRIPCIÓ	
Població.	5'00 ptes. l'any
Fora	6'00 " "

Dels articles en són responsables llurs autors. - No es retorna els originals. - Anuncis, esqueles i remesos a preus convencionals

L'obra de l'Ajuntament

BL nostre Ajuntament entrà a exercir els destins de la Vila, en circumstàncies molt poc favorables per a recceir en la tasca de veure convertits en realitat els anhels del poble.

Els cabals del Municipi es trobaven reduïts a una misèria; hi havia un ròssec de prop de cent mil pessetes contra la caixa, i una infinitat d'assumptes a resoldre, tots ells d'ordre econòmic. Caldria, ben prompte, posseir un grup escolar que tingués tots els mitjans i totes les condicions necessàries, on els nostres infants trobessin totes les comoditats, i llurs mestres poguessin desenvolupar ben profitosament els coneixements pedagògics. Voldriem que fos aconseguida la quantitat d'aigua necessària per al servei públic amb la finalitat d'assegurar la higiene en tots els ordres. Voldriem, també, que tot seguit es fessin un reguitzell de millores urbanes qual mancança es deixa sentir.

I mentrestant els nostres representants han de lluitar amb tota mena de contrarietats produïdes totes per la deixadesa dels homes que fins el 14 d'Abril remenaren les cireres com volien.

¿Aquest, el primer Ajuntament republicà, pot fer de cop i volta tot el que es podia fer i no feren els Ajuntaments haguts en vint-i-cinc anys? No, impossible, tant més, quan en lloc de quantitats respectables en la Caixa Municipal trobaren deutes per tot arreu.

Per posar les coses a to calen un seguit de mesos de bona administració, cal àdhuc fer estalvis, i per portar el pòndol d'un poble que es troba en les condicions de la nostra Vila, calen homes voluntariosos i disposats al sacrifici.

Fins avui els hem vist bregar activament per fer prompte una realitat el projecte d'escoles públiques; hem vist també efectuar treballs de recerca d'aigua, que si bé no donaren el resultat que tots els bons selvatans haurien volgut, és digníssim d'ésser lloat. Veiem una darrera l'altra efectuar millores de profit general. Nosaltres estem satisfets de l'obra de l'Ajuntament. No manca, però, qui protesta contra tot sistemàticament. Són els que mentre a Cà la Vila s'acumulaven deutes i més deutes, callaven, i ara estarien contents de perdre un ull amb tal que el seu veí quedés orb.

CONVILATÀ SUBSCRIPTOR NOSTRE:

Si vols afavorir econòmicament a BRUM, no el deixis llegir a ningú.
 Si vols propagar-lo, fes que el llegeixi tothom.
 Això vol dir que fer-se subscrit no costa boi res.

DE COL·LABORACIÓ

Descuit o complicitat

AVUI la Selva està passant la seva època de renovellament. Van ésser tants i tants anys que uns quants homes varen regir els destins del poble, que ara se'ls fa estrany, i, més que estrany, els produeix coragre el veure que altres tenen les regnes de la Vila amb el fi de conduir-la a bon port; que, per cert, és gran l'empresa, si considerem l'elastimós estat en que han quedat les coses.

Així que el poble va llegint la Memòria Pinet, va convencent-se de la complicitat que molts tenen en l'estat de les coses de la Vila. Complicitat, si, no descuit ni ignorància, perquè si fós ignorància a hores d'ara ells mateixos haurien presentat ja a l'únic o únics culpables, i de no fer-ho així el poble tindrà sempre el dret de senyalar-los amb el dit fit i tirar-los en cara aquella catàstrofe municipal, i que per la seva culpa avui el poble es troba en la impossibilitat d'emprendre les obres que tanta necessitat en té.

El poble els creia ignorants; avui els creu còmplices. Llur silenci els delata.

Ho són tots de còmplices, tots aquests que volen plantar cara al règim actual, tots aquests que volen desacreditar els que ara governen, tots aquests que parlen des dels diaris de fora amagant la cara, però mossegant i criticant l'actuació dels representants nostres que sols han trobat deutes i desordres, que la primera feina que haurien hagut de fer hauria estat cridar fortament demanant responsabilitats, a fi de lliurar el poble de pagar per segona vegada el que altres han gastat, potser, en disbauxes.

El poble els coneix de sobres, i encara té la llaga fresca de la seva trista actuació.

Si algun defecte ha tingut l'Ajuntament Republicà, ha estat el de la consideració, i la paciència, perquè molts no la mereixien pas aquesta paciència i consideració,

Que reclamin a la seva consciència i veuran que aquells llibres que va trobar el Sr. Pinet, on en lloc de trobar-hi anotacions, hi va trobar pols i terenyines, i pensin que tots en són culpables d'aquell abandó.

El nostre periòdic BRUM ha estat

atacat i ens n'alegrem. Senyal que ha fet feina, i segurament que els que el critiquen es pensen que encara n'hi queda per fer, i per això criden en contra d'ell.

Que s'esperin aquests senyors protestataris, i procurin que el poble els oblidí que per ells és el que més els convé, i pensin que aquest poble ja no té l'ànima de be, ni es deixarà mai més conduir com un ramat; és un poble conscient que per a veure-hi vol la llum de la veritat i no la covardia tenebrosa de la mentida i de la difamació.

J. MAR.

N. DE LA D.—Malgrat l'anterior treball contingui conceptes molt individualistes, li donem cabuda perquè reflecteix un estat d'ànim prou alligador en les actuals circumstàncies.

LLEGIU I PROPAGUEU
EL NOSTRE PERIÒDIC

Ràpida

Catalanitzem les escoles

HEM passat ja aquells anys ma-lastrucs de les Dictadures. Avui, només quatre obcecats poden negar la positivitat de la Catalunya que es redreça de tantes i tantes onerositats que li carregà el centralisme absorbent.

Aquesta realitat és palesa en la efectiva ressurrecció de la llibertat de la nostra llengua,—la més bella del món, perquè és la nostra,—llibertat encara embrionària i que, a Déu plagui, que sigui ben tost realment total.

La tasca reparativa que adés s'havia d'operar d'amagat,—amb aquella clandestinitat que forjà tants d'herois—, ara ja podem dur a bon terme amb la cara destapada i sense que cap entrebanc pugui gosar obstar-nos la tasca profitosa.

L'oficialitat de la Llengua Catalana, aviat haurà d'ésser reconeguda, encara que Catalunya no asso-

li, per ara, aquella llibertat en tots els ordres que pertoca a tot poble caracteritzat i gran com el nostre.

Cal ensenyar als infants catalans la llengua catalana. La llengua que la nostra mare ens ha ensenyat,—guiada pel sagrat mestratge del racial seny de la mare catalana, que no han pogut abolir les vexacions i tropells,—deu ésser conreuada a l'escola.

Es l'infant l'home de l'avenir. Els petits es fan grans. Els vells van morint, i de les noves generacions han de sortir-ne els suports de la Pàtria.

Tasca és del mestre,—tasca sagrada,—encarrilar el coneixement i obrir a les intel·ligències el camí de la saviduria. Els ho exigeix la consciència del deure.

Ara bé: Els deixebles són catalans. El seu patriotisme és sagrat. Aquesta condició exigeix del mestre l'ensenyament en la llengua mare, no més eludible per força major. (Fou el cas de l'opressió privativa de la brutal imposició dels darrers governs de la Monarquia espanyola).

Bandegem la pressió que la responsabilitat patriòtica pot exercir damunt del mestre. Però l'ensenyament en llengua materna reporta un aprofitament molt superior a tot altre. Ho sabem per una trista i massa llarga experiència. Experiment que no ens contradiria cap pedagog, ni cap mestre.

**

No hem dit enlloc que els mestres de La Selva hagin obrat altrament.

Precisament era en temps de la primera Dictadura que ens refermaven, en això, ells mateixos. I, constatant-ho, volem fer justícia a l'amic Sr. Grau, que ens ho manifestà mantes vegades, i als incògnits mestres de St. Agustí, que, abans de les Dictadures, ens ensenyaren Llengua catalana i que, durant les mateixes, curaren fervorosament de que el caliu pairal no fós absent d'aquelles aules de tan bells records.

Ara tots tenen la porta oberta i el camí desbrossat. Que no marceixin aquella poncella que fecundaren anys ha.

D'ells depen ja la catalanització de La Selva.

EL SET-CIÈNCIES.

Selvatànies

Matí del Divendres Sant

Catorze creus que duen al Calvari,
catorze fites del dolor de Crist;
el sol les ha besat com reliquiari
així que les ha vist.

I ha vist també el Tossal dit de les Forques,
on el lladre sacríleg fou penjat.
Ai, terres del Tossal, tothora xorques!
Ai, el Calvari, turonet gemat!

Matí primaveral, qui l'aire et fibla?
¿Qui et fa estremir d'esglai, qui et torna greu?
¿Serà la mà invisible
que tot ho pot? ¿Serà la mà de Déu?

Divendres Sant, com tu cap més divendres!
El sol és més vermell, i el cel més blau.
Un so llunyà fremeix els brins més tendres:
és dels Armats, que arriben a Sant Pau.

Ve amb ells la processó, corrua santa...
Ja són a la Verònica. Calleu!
Un chor de veus entona una complanta,
i es corba el Penitent sota la creu.

Travessen la riera; cruix l'arena;
les farigoles cuiten a florir.
I a poc a poc enfilen la carena
que els rep tot oferint-los un camí.

Humil camí que arrasen els temperis
i que entre ceps t'esmunys i garrofers,
fes-te planer, que hi puguen els Misteris,
el dels Fadrins i l'altre, el dels Ollers.

Apòstols i Jesús—gentil mainada—
fimbregen e's palmons tot caminant.
Les tres Maries, baixa la mirada,
de Crist clavat en creu van al davant.

Al cim ja han arribat. Ara el Calvari
té un poble al seu damunt,
i per damunt del poble hom veu alçar-hi
la creu, i en ella el cos de Crist difunt.

.....
¡Oh, creu de Crist als quatre vents alçada,
allarga els braços a petits i grans
i ajunta en germanívola abraçada
a tots els selvatans!

Reformes vilatanes

ELS que mal volen a la nostra Vila,
a voltes fan córrer per els carrers
com una mena de llançadora replena
d'un fil enverinat que teixeix un vel de
dubtes i calúmnia fins a tant que mal
disposa la bona voluntat dels forasters.

Vegi's, sinó, el que fa pocs dies,
quan tot just havíem arribat a la nos-
tra redacció i incorporats en un dels
cadirals de tapiceria vegetal tot sabo-
rejant un cigar, ens trencà la pau la
campaneta del telèfon.

—Riiiiinc... —Qui demana?... —ahl
és vostè?... digui... —si senyor, si...
—molt bé... —que diu que li expliqui la
sessió dels regants?... —home no val
la pena, figuri's; tan poc va durar que
el nostre enviat especial ni tingué
temps de treure's el bloc per prendre
nota... —ca, home, el Sr. Andreu For-
tuny i el Sr. Vilalta es veu que anaven
cinquanta anys endarrerits... i dic cin-
quanta perquè si mal no recordo el re-
glament que presentaven era datat en
1882... figuri's...

—Ningú pogué recordar-se de que
en aquell temps existís un llegat per
els nomenaments de president i secre-
tari per homes de la nostra època...
—oh, està clar... —jo tampoc no m'ho
creia que poguessin haver-hi homes
capassos per assumir una responsabili-
tat tan llarga...

—Si, bé, tot el que vulgui... es ne-
cessita estómac per creure amb aques-
ta mena d'oligarquies caçades al vol,
o millor dit, per creure que els regants
de nostra Vila encara baden tant...
—Què diu?... ah, de reformes?... anem
bé, aquests dies estan construïnt les
aceres per el carrer major... si, tot es-
tà en renou... el nostre carrer sembla
una d'aquelles planes que amb tant
d'encert dibuixa l'Opisso; hom no pot
donar un pas que no topi amb un ma-
nobre o bé que no ensopegui amb una
pedra, però quedarà bé... —Què diu?...
que ha llegit en un periòdic la manca
de seny per l'acord de les voreres?...
(?)... Amb això del seny inverteixi els
papers entre l'Ajuntament i aquell re-
pòrter i quedarà just...

—També, si senyor; el pressupost
ordinari ha estat rebaixat amb setze
mil pessetes; ara, que nosaltres en pro-
testem, perquè preferim pagar com
sempre i fer força millores a la pobla-
ció... —Que si és veritat?... Del que lle-
geixi a BRUM pot pujar-hi de peus;
nosaltres no ho fem com el corresponal

R. BON-RETORN.

d'«El Matí?... —Què diu, que ens ha viat l'import de la subscripció? mercès, ja ha fet bé, perquè si no surt una mà protectora potser no podrem menjar mona per Pasqua; esgotem el nostre capital... no rigui no... —Em pregunta per els arbres? ja estan plantats per tot el passeig de l'Estació, bé de l'Estació (nosaltres ja en diem Avinguda Macià, però no ho faci córrer encara)... —Què diu?...

—*Señores, ha terminado, desean continuar?*

—Que diu aquesta senyoreta, que si volem continuar? Ja ho crec, d'arbres continuarem plantant-ne fins a donar tot el tomb de la Vila, acabant amb una formosa alzina al bell mig del Portal d'Avall.

—*Le decía que si quería continuar la conferencia.*

—Ah! no l'entenial Per què no parla en català? Ves ara quina manera de dir-me les coses!... i...

—Tic... Tac... ens tanquen la comunicació.

Tot deixant l'auricular, gairebé mig enfadat, pensava jo.

—Veieu el que reporta aquest vici que tenen els corresponsals de premsa de nostra Vila, de no donar totes les notícies o donar-les incompletes, quan no del tot falses? Esveren els bons amics forans amb alarmes inexistents i els fan gastar en conferències a BRUM per saber la veritat.

Costarà de convèncer a certs senyors que amb el sistema de l'antiga política ja no serveixen i que cal tancar-se a l'armari com un troç de roba de la moda passada.

PÈP.

participa que fa pocs dies va enviar al Sr. Director del diari barceloní «El Matí» una lletra oberta la qual va ésser publicada fragmentàriament i tenint dit senyor interès en que els selvatans la llegeixin íntegra, ens prega la seva inserció en el nostre periòdic, al que havem accedit gustosament.

Diu així l'esmentada lletra oberta:

«Sr. Director de «El Matí». Barcelona. Molt senyor meu: En nom de la Corporació Municipal d'aquesta vila de la Selva, qual Presidència m'és confiada, he de dirigir-me a vós, pregant-vos en primer lloc la publicació d'aquesta lletra en el diari que tan dignament dirigiu. De molt temps ençà venim llegint en la informació comarcal de «El Matí» notícies de Selva del Camp que, quan no són absolutament falses, estan redactades en forma velada i incompleta amb la finalitat de desprestigiar aquesta Corporació. Molts serien els retrets que podrien fer-se d'aquestes informacions, però creiem bastarà el manifestar que és absolutament falsa la notícia apareguda dies endarrera en la qual es deia que aquest Ajuntament havia acordat subvencionar amb 50 ptes. el monument a Ferrer i Guàrdia. Altra notícia que tenim interès en aclarir és l'apareguda el dia 23 de Febrer referent a la Junta general extraordinària, que pomposament convocada pel que es deia President de la «Comunitat de Regants de la vila de La Selva» Sr. Andreu Fortuny, havia de celebrar-se amb autorització del Governador Civil de la província en el saló de sessions d'aquest Ajuntament. Aquesta autorització que ja havia estat denegada per creure aquest Ajuntament que ningú no podia erigir-se en President d'aquella «Comunitat» sense atropellar els més elementals principis de democràcia, fou concedida pel Sr. Governador Civil, segurament mal informat de l'assumpte, i, arribat el dia 28, a les 11 del matí, s'instal·laren en la taula Presidencial del saló de sessions els senyors Andreu Fortuny i Joan Vilalta, com a President i Secretari, respectivament, d'aquella «Comunitat», acompanyats d'un Delegat del Governador Civil. Obert l'acte i a requeriment dels interessats, el senyor Fortuny no pogué demostrar per quins mitjans s'havia erigit en President manifestant per últim que l'havien nomenat uns amics, ço que confirma el criteri d'aquest Ajuntament de que ningú no podia erigir-se en President de la «Comunitat» sense caure en el delictes d'usurpació de drets. Davant les manifestacions del fals President, de les quals prengué acta un notari, el Delegat del Governador Civil donà per finalida la reunió. Creiem necessari fer aquests aclariments a notícies que tendeixen a voler ridiculitzar aquesta Corporació Municipal, fent-vos avinent, senyor Director d'«El Matí», que tant les falsejats com el mutisme més absolut, quan és hora de fer honor a la veritat, recauen en perjudici del mateix periòdic. Amb la seguretat de veure'm atès vós dóna anticipadament les gràcies vostre affm. i s. s. Josep Genius, Alcalde.»

VIDA MUNICIPAL

Sessió del dia 10 de Febrer

S'acorda escriure a la «S. A. Purificadors d'Aigua» de Barcelona, a l'objecte de que es personi ací, i estudiï sobre el terreny la instal·lació d'uns filtres, com també el pressupost del cost dels mateixos; anant a càrrec seu les despeses tant si s'accepta com no el projecte.

S'acorda establir un lloc de repès al carrer Major en el domicili de l'Agutzil municipal, Pau Murgades i encarregar a aquest dit servei.

S'acorda gratificar amb 50 ptes. a l'Agutzil municipal pels serveis extraordinaris prestats per dit agent, sobretot pel bon zel que ha demostrat en el repartiment i recollida de fulles per a la confecció del Padró de cèdules personals del present any.

Sessió del dia 17 de Febrer

El Secretari dóna compte d'haver-se-li presentat el Comandant del lloc de la Guàrdia Civil, qui per haver-li ordenat la Superioritat interessa del Municipi la instal·lació en la caserna d'un aparell telefònic, si l'Erari Municipal ho permet, esperant se li torni l'oportuna resposta.

L'Ajuntament acorda, sentint-ho molt, no accedir a la demanda de dit

senyor, en consideració al molt precari estat econòmic del municipi; acordant-se també comunicar-ho a dit comandant del lloc.

S'acorda nomenar tallador per a l'acte de classificació i declaració de soldats, a Francesc Estrada Boada, assenyalant-li l'acostumada gratificació de 10 pessetes.

S'acorda retirar del Banc de Reus la quantitat que es pugui, nomenant-se per a efectuar aquesta gestió als senyors Josep Genius Venrell i Josep M.ª Tarrich Masdeu.

Sessió del dia 24 de Febrer

S'examina i s'aprova un compte de 10 ptes. que presenta el Secretari per un viatge a Tarragona per a presentar els rebuts de la contribució rústega.

S'acorda donar a mitges la parada, propietat del municipi, que l'Ajuntament té projectat permutar amb la del Sr. Guitert, al conserge de Casa de la Vila, Ramon Veciana, a l'objecte de quan hagi de fer-se'n càrrec el senyor Guitert, vagi ben portada, amb la condició de que si abans de la collita s'ha de fer la permuta, abonar al Veciana els jornals que hi hagi invertit.

L'Alcalde Sr. Josep Genius ens

Nòtules històriques**El preu de la neu**

ENCARA que avui ens sembli una paradoxa, temps hi ha hagut que la neu tenia el seu preu.

En el segle disset, quan encara no es coneixien els procediments per la fabricació del gel, els habitants de la nostra Vila, servaven per l'estiu la neu que queia durant l'hivern.

El Municipi feu construir en el terme d'Albiol unes sitges nomenades «neveres» on la neu era magatzemada i conservada durant tot l'estiu. Aquestes neveres eren arrendades amb la condició de que l'arrendatari cada dia havia de vendre la neu dintre la població al preu màxim de dos diners la lliura. Es curiós el document signat per Pere Tomàs Llorens, l'any 1623, en el qual es compromet a vendre la neu en el propi domicili des del dia 15 de Maig fins al 15 d'Octubre, i cada dia de les 9 del matí a les 10 de la nit. L'any 1635 fou arrendat el servei de provisió de nou a dos vilatans que es comprometeren a vendre-la des de primers de Maig fins a últims de Setembre al preu de 8 sous la rova, ço és, equivalent a una pesseta d'avui, poc més o menys.

L'any 1708 calgué adobar uns desperfectes haguts en les neveres i l'any 1732, trobant-se aquestes en mal estat, es feu un contracte amb Francesc Batlle, de Vilavert.

(Dades extretes de «Anals inèdits de La Selva» escrits per el Rvnt. Mossèn Joan Pié)

Diccionari General de la Llengua Catalana
per **POMPEU FABRA**

Aquest «Diccionari de la Llengua Catalana» de Pompeu Fabra, és la publicació capital que esperàvem tots els catalans.

Aquest Diccionari constarà de 20 a 25 fascicles que es publicaran quinzenalment. Cada fascicle de tamany 14x20 cm., tindrà unes 100 pàgines de text i podrà adquirir-se únicament per subscripció al preu de 2'50 ptes.

El preu de l'obra, un cop acabada, serà superior al total de la subscripció.

Dirigiu les subscripcions a:
LIBRERIA NACIONAL I ESTRANGERA. — Raval Santa Anna, 20. Telèfon 419 A. — REUS.

Noticiari

Ha estat emplaçada una font pública en el carrer de Sant Pau. En els treballs de construcció de la canyeria, hi contribuïren els veïns d'aquell carrer, ben voluntariosos i contents, puix aquesta millora els estalviarà travessar el Portal d'Amunt a l'anar a cercar aigua.

☉

A «La Defensa Agrària» es celebrà un concurs per a l'adquisició d'un aparell de ràdio; d'entre les marques que hi concorregueren, quedà elegida la representada per el Sr. Lozano de Reus, «Westinghomsse».

☉

Ens assabentem que a la Societat «La Defensa Agrària» un grup de joves aficionat al cant, assaja activament per tal de recórrer els carrers de la Vila la nit de Pasqua cantant típiques Caramelles. La direcció dels cantaires ha estat confiada al nostre amic Josep Ferrer Cavallé, el qual posa tota la seva voluntat en aquesta tasca digna de lloar puix manté a la nostra Vila el caliu d'un art del qual en conserva moltes glòries pretèrites.

El nostre més fervent encoratjament als joves cantaires, tot desitjant-los-hi bon encert i acollida ben afectuosa.

☉

Quan això escrivim hom encara no sap del cert si es celebraran les processons de Setmana Santa, L'interès del poble és de que s'efectuïn, i nosaltres des d'aquestes planes encomanem a les nostres autoritats facin tot el que estigui al seu abast a fi de que sigui així.

☉

La *històrica* reunió de regants tingué el mateix fi que es podria augurar a una monumental bombolla de sabó. Fou inflada amb tots els mitjans, reglaments, convocatòries, notícies en la gran premsa, fins que s'esclatà contra el nas del ridícul «president» Sr. Andreu Fortuny Barrufet, el qual afegeix a la seva fama de refinat i cruel coaccionador, la vergonya d'haver hagut

d'escoltar públicament el qualificatiu d'usurpador. Un gran i merescut sufoc que tant el Sr. Fortuny com el seu «Secretari» Sr. Joan Vilalta haurien de tenir present tota la vida, procurant que llurs actes públics no balancegin mai entre el dilema d'ignorància i mala intenció.

Els regants que anaven a ésser vexats per l'acumulador de presidències, tingueren el bon encert de designar per a representar-los en la ponència que redactarà les normes a seguir en aquest afer a l'advocat, honorable amic nostre, D. Ramon Serrà, junt amb altres propietaris regants.

☉

PER a adquirir material elèctric a bon preu, així com també motors, dinamos i aparells de ràdio, visiteu la càsa

JOSEP LOZANO

CARRER FORTUNY
(abans Monterols) **REUS**

☉

Per la bona administració del nostre periòdic, preguem als subscriptors forans que encara no han satisfet l'import de la subscripció, procurin fer-ho per mitjà de Gir-postal.

☉

MOVIMENT DEMOGRAFIC DES DEL N.º 5.—Naixements:

Joaquim Girona Oliva, Josep Masdeu Terés, Pere Llauredó Ferré, Manuel Martorell Rabassa, Andreu Figueras Sans, Josep Salvat Guasch, Eva Visiedo Pinyol, Josep M.ª Baseda Ferré i Antoni Prats Rosselló.

Matrimonis:

Jacint Felip Cogul amb Maria Fortuny Masdeu, Andreu Aguilà Mestre amb Carme Girona Vallverdú, Antoni Mestre Dalmau amb Pilar Bofarull Manzano.

Defuncions:

Magí Ferré Cogul, Andreu Bernat Baiget, Josepa Canela Josa, Montserrat Mallafré Soronellas, Josep Gondolbeu Baiget, Antoni Masdeu Solé, Paula Baiget Simó.

Impremta Requesens

Montblanc

Treballs de tota mena per a la
Banca, el Comerç i la Indústria
Presentació excel·lent .: .: .:
.: .: .: Acurada correcció

Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Sant Andreu

Domiciliat en el local de "La Defensa Agrària"

Capital solvent: 5.000.000 de pessetes

Premses hidràuliques de propietat

Elaboració i venda d'oli d'oliva

CAIXA D'ESTALVIS

Rendiment a compte corrent . . .	3 per cent
" per semestre . . .	4 " "
" anual. . .	5 " "

La imposició mínima és de 25 pessetes

SELVA DEL CAMP (Tarragona)

IGNASI CABRÉ

SERRALLER - MECÀNIC

Construccions i reparacions de sinies i motors
Instal·lacions de motors-bomba i tuberies per
a conduccions d'aigua

MAJOR, 21

SELVA DEL CAMP